

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821010155
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6821010155.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. I., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 28. júla 2021, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 21.06.2021, sp. zn. 1T/29/2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Revúca uznal obžalovaného O. I. rozsudkom zo dňa 21.06.2021, sp. zn. 1T/29/2021 vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase od 14.00 h dňa 1.februára 2021 až do 14.45 h dňa 15. marca 2021, po tom, čo mu 27. januára 2021 bola doručená výzva Okresného súdu Rimavská Sobota na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/75/2020 z 2. decembra 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, k výkonu tohto trestu do E. na výkon väzby a E. na výkon trestu odňatia slobody v X. X. bezdôvodne nenastúpil a zdržiaval sa v obci G., v okrese G..

Za to okresný súd obžalovanému O. I. uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.06.2021, ktoré následne odôvodnil písomným podaním zo dňa 02.07.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. V odôvodnení odvolania namietal, že nesúhlasí s uloženým trestom. Poukázal na zásady pre ukladania trestov podľa § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zák., ktoré podľa neho súd nesprávne aplikoval, značne zľahčil represívnu a preventívnu stránku trestu a to tak v rovine individuálnej prevencie ako aj generálnej prevencie a nedostatočne prihliadol na negatívne známky osobnosti obžalovaného, prakticky nulové možnosti jeho nápravy a na objekt, ktorý bol porušený daným skutkom.

Poukázal hlavne na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane, až dvadsaťosemkrát uznaný vinným zo spáchania trestných činov rôzneho charakteru, z toho v období do roku 2012 sedemkrát súdmi SR, v období od roku 2016 do roku 2019 desaťkrát súdmi U. republiky B., ktoré sa musia v zmysle § 7b ods. 2 Tr. zák. zohľadniť a následne v decembri roku 2020 opäť súdom SR.

Vo výkone trestu bol v SR niekoľkokrát, naposledy 28.09.2013. Podľa odpisu registra trestov nebol v zahraničí vo výkone trestu spojeného s odňatím slobody. Obžalovaný je nezamestnaný, nežije v prostredí, ktoré by bolo možné označovať za vhodné na vedenie riadneho života, opakovane, bez zábran dlhodobo naruša záujmy chránené právnym poriadkom SR a iných štátov, z výkonu predchádzajúcich trestov sa nepoučil a navyše z malicherných pohnútok nerešpektuje ani autoritu súdu, ktorý ho vyzval a nastúpenie výkonu právoplatne uloženého trestu odňatia slobody. Je zrejmé, že iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody neprichádzal do úvahy. Pri takýchto dôvodoch bol súd veľmi zhovievavý, keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Je zrejmé, že zákonom stanovená trestná sadzba je objektívnym vymedzením možnosti, v ktorých súd môže realizovať zásadu individualizácie trestu. Trest by však mal adekvátne odrážať všetky kritériá, ktoré zákon ustanovil na jeho uloženie. Je pravidlom, že pri opakovaných porušeníach Trestného zákona je závažnosť ich porušenia vzhľadom na tú istú osobu páchatelia vyššia, a preto aj súd musí uvažovať pri ukladaní konkrétneho trestu o pohybe v trestnej sadzbe skôr smerom vyššie ako smerom nižšie. Súd zjavne prehliadol to, že príliš miernym uložením trestu aj vo veci, keď sa fakticky jedná o rešpektovanie súdneho rozhodnutia a teda súdnej autority ako takej, si túto podkopáva, vytvára možnosti a hranice na ďalšie nerešpektovanie obdobných rozhodnutí a postupov, a to nielen vo vzťahu k obžalovanému, ale aj vo vzťahu k ďalším možným páchatelom. Ďalej uviedol, že zákonodarca práve prijatím právnej úpravy v § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. dal jednoznačne najavo, že odsúdený sa musí predovšetkým dobrovoľne podrobiť súdnemu rozhodnutiu, musí si sám uvedomiť dôsledky, ktoré vzišli z právoplatne uloženého trestu odňatia slobody a musí rešpektovať pravidlá, ktoré sú v tejto spoločnosti nastavené.

Záverom navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ktorý je v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému trest zodpovedajúci Trestnému zákonu.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný, a to prostredníctvom v tom čase svojho obhajcu, písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 12.07.2021. Uviedol, že s odvolaním okresného prokurátora nesúhlasí a napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny a spravodlivý. Odvolateľ poukazuje hlavne na jeho predchádzajúce odsúdenia, ktoré však vo svojom rozhodnutí zohľadnil aj súd prvého stupňa. Nesúhlasí s tvrdením odvolateľa o tom, že súd nesprávne aplikoval zásady pre ukládanie trestov a už vôbec nesúhlasí s tým, že by neprihliadol na prakticky nulové možnosti jeho nápravy. Všeobecné konštatovania odvolateľa sú v rozpore so skutočnosťou, nie sú založené na žiadnom relevantnom dôkaze a podstatným spôsobom ho diskvalifikujú z toho, aby mal možnosť preukázať, že rozhodnutie súdu o dĺžke trestu odňatia slobody je v jeho prípade postačujúce. Zdôraznil pri tom tú skutočnosť, že s výnimkou v súčasnosti vykonávaného trestu odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov bol vo výkone trestu odňatia slobody naposledy 28.09.2013 tak, ako to správne konštatuje odvolateľ. Z tohto záveru však pre odvolateľa vyplývajú len jednostranné a negatívne hodnotenia. Závažne prekvapujúce pre neho vyplynulo najmä hodnotenie o tom, že by si súd svojím odvolaním napadnutým rozhodnutím podkopával súdnu autoritu.

Z odvolania nevyplývajú konkrétne okolnosti, pre ktoré by bolo potrebné za nenastúpenie trestu vo výmere štyroch mesiacov mu ukladať rovnaký druh a výmeru trestu, a to najmä s prihliadnutím na okolnosti veci, spôsob, akým došlo ku spáchaniu činu a najmä následok. Je pravdou, že určitým spôsobom zapríčinil zvýšenú záťaž správy súdu pri vydávaní rozhodnutia o nariadení jeho dodania do výkonu trestu odňatia slobody. Túto skutočnosť oľutoval aj ľutuje, ale skutočne nemal dostatok prostriedkov na to, aby do výkonu trestu podľa výzvy na jeho nástup nastúpil. Trest vo výmere dvoch mesiacov však vzhľadom na všetky zásady pre ukládanie trestov je primeraný a spravodlivý.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora proti napadnutému rozsudku zamietol po zistení, že odvolanie nie je dôvodné.

Krajský súd vykonal o odvolaní okresného prokurátora verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bol včas upovedomený, ako je to zistiteľné z obsahu pripojenej doručky. Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor vzhľadom na počet doterajších odsúdení obžalovaného trval na uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere najmenej štyri mesiace.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného O. I., ktorým bol uznaný za vinného napadnutým rozsudkom z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. (neprávne uviedol podľa § 257 ods. 6 Tr. por.), jeho vyhlásenie uznesením prijal. Zistená zrejma nesprávnosť nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia okresného súdu. Krajský súd uvádza, že novelizáciou Trestného poriadku vykonanou zákonom č. 262/2011 Z. z. bol s účinnosťou od 01.09.2011 do ust. § 257 Tr. por. doplnený nový odsek 2, v dôsledku čoho došlo len k zmene označenia procesnej normy z ust. § 257 ods. 6 na § 257 ods. 7 Tr. por.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na strane 3. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), ako aj existenciu jednej pritažujúcej okolnosti, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.). Keďže pomer poľahčujúcich a pritažujúcich okolností bol v rovnováhe (1:1), súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Taktiež správne prihliadol aj na mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich a pritažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora týkajúcich sa výmery uloženého trestu, je síce pravdou, čo v odvolaní uvádzal ohľadom kriminálnej minulosti obžalovaného, na druhej strane sa však krajský súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu, ktorý sa s uvedenou skutočnosťou vysporiadal, pričom pri konštatovanej rovnováhe poľahčujúcich a pritažujúcich okolností za nenastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/75/2020 zo dňa 02.12.2020, právoplatným dňa 02.12.2020, považoval prokurátorom v prejednávanej príhode navrhovaný trest vo výmere 4 mesiacov za neprimerane prísny, keď účel trestu splní trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, ktorý trest možno považovať za primeraný vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý obžalovaný nenastúpil.

Nemožno tiež opomenúť, že vyhlásenie obžalovaným na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, malo taktiež podstatný význam pri ukladaní trestu, hoci nebolo potrebné priamo aplikovať ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, podľa ktorého možno uložiť trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia obsahuje v primeranom rozsahu nielen prvky represie, ale i prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ako aj z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Predovšetkým sám obžalovaný si musí dôsledne uvedomiť, že takýto druh trestu je vzhľadom na jeho sklony páchať trestnú činnosť

nepochybne mierny a v prípade opakovania, a to najmä obdobnej trestnej činnosti, ako v teraz súdenom prípade, by už bol súdom postihnutý nepochybne prísnejšie.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.